

EKO

2 - 2011/2012
NEPREDAJNÉ

VESELÚ VEĽKÚ NOC

Hurááá, jar prišla! Konečne sme sa dočkali. Teplé slnečné lúče nás pomaly, ale isto zobúdzajú zo zimného ničnerobenia i leňošenia. Keď sa povie slovo jar? Aké myšlienky vám začnú hmýriť hlavou? Čo vás ovládne? Tradičná jarná únava? Pôjdete do rozkvitnutej prírody prevetrať bicykel či kolieskové korčule? Možno sa s „radosťou“ vrhnete do jarného upratovania..., ved' nás predsa čaká Veľká noc. Alebo si poviete, je čas plniť novoročné predsavzatia... Je toho veľa...

Milí čitatelia! S prírodou oživa i naše jarné veľkonočné vydanie časopisu EKO! Nemohli sme ani pomyslieť, nie to dovoliť jarnej únave, aby nás ovládla. Chceli sme vám ešte pred odchodom na veľkonočné prázdniny priniesť nové číslo časopisu EKO, čo sa nám i podarilo. V jarnom čísle môžete objaviť super články, úspechy našich študentov, perličky z nášho študentského života a veľa iných informácií a obrázkov. Na záver vám chcem v mene redakčnej rady popriať krásne veľkonočné sviatky!
A neváhajte si prečítať náš časopis EKO! Denisa Morávková, II.B

Úvodník... tentoraz od redaktorky Denisky	2
Veľkonočné symboly	3
Obzrime sa! Prečo slávime Veľkú noc?	5
Veľká noc u našich profesorov	7
Vedeli ste že? Obzretie sa za marcom – mesiacom knihy...9	
Literárno-hudobný večer v DAV-e	10
Rozhovor s dažďovou kvapkou.....	12
Vlastná tvorba – poézia (Dalibor a Dominika)	14
Lakomec (recenzia).....	19
Rozhovor s Nikou Šiškovou	20
Ako sa plesalo (fotoreportáž)	22
Facebook (miniprieskum v I.A).....	24
Hlody.....	25

Redakčná rada:

II. B triedu zastupujú Deniska Morávková, Dominika Kolompárová, Dominika Danieliková a Viktória Hankócyová, III. C triedu Evka Chocholáčková a Dominika Uhrincová a III. CR triedu Klaudia Hrbatá.

Jazyková, štylistická a organizačná spolupráca PhDr. Hazuchová a do inzinovej podoby EKO preniesla Mgr. Rosová.

Veľkonočné symboly

Baránok

Symbol baránka sa nachádza už v predkresťanských tradíciách. V židovskej tradícii sa spomína ako obetné zviera za hriechy. V kresťanstve je baránok jedným zo symbolov Ježiša Krista, lebo podľa kresťanskej viery je obetovaný za spásu sveta.

Kríž

Kríž je dnes najdôležitejším z kresťanských symbolov, pretože Kristus bol odsúdený na smrť ukrižovaním. dnes je symbolom utrpenia.

Oheň

Svetlo je chápané ako znamenie života. Veľkonočná bohoslužba sa začína zapálením veľkonočného ohňa, ktorý symbolizuje víťazstvo Ježiša Krista nad temnotou a smrťou. Od tohto ohňa sa potom zapalujú veľkonočné sviečky. Zapálenie svätého veľkonočného ohňa je pre kresťanov počas Veľkej noci dôležitou udalosťou. Oheň sa zapaluje a svätí na začiatku liturgie na Bielu sobotu (zo soboty na nedeľu).

Sviečka

Sviečka je v mnohých kultúrach chápaná ako znamenie života. Podľa starej tradície sa svieca zapaluje od posväteného ohňa na začiatku liturgie, konajúcej sa v noci z Bielej soboty na Veľkonočnú nedeľu, počas ktorej vstal z mŕtvych Kristus. Táto slávnosť Vzkriesenia sa otvára vnesením zapálenej sviecy do úplne tmavého, zhasnutého kostola. Tak si kresťania pripomínajú, akým zásadným obratom je Kristovo vzkriesenie, noc, ktorá sa premieňa v deň. Zapalujú si svoje sviecy od paškálu, čím naznačujú, že aj oni sú Kristom ovplyvnení, čiže „zapálení“. Tým sa celý kostol rozžiari svetlom. Veľkonočná sviečka teda symbolizuje vzkrieseného Krista - tento symbol pochádza zo starovekých osláv Veľkej noci, pri ktorých sa zapaluje sviečka (nazývaná tiež paškál) od ohňa. Takto zapálená sviečka sa v priebehu veľkonočnej bohoslužby ponára do vody na krst. Svieca je väčšinou zdobená motívom kríža, na ktorom sú voskovými klincami zobrazené Kristove rany, nad krížom je prvé a posledné písmeno gréckej abecedy - alfa a omega - naznačujúce, že Ježiš je začiatok aj koniec. Ďalej sa používa motív stromu, baránka, slnečných lúčov alebo vody. Biela farba sviecy symbolizuje nádej a nový život. Táto sviečka sa potom zapaluje počas celého veľkonočného obdobia až do Turíc.

Vajíčko

Symbolizovalo životnú silu, narodenie, nesmrteľnosť, návrat jari a vďaka škrupinke i pocit bezpečia. Pretože vajíčko obsahuje zárodok života, bolo v mnohých kultúrach symbolom plodnosti, života a vzkriesenia. Naši predkovia začali vajíčka farbiť a zdobiť. Tento pekný zvyk sa zachoval a dnes si nádhernými kraslicami krásime naše veľkonočné príbytky.

Bahniatka

Rozkvitnuté ratolesti vrbý či rakyty signalizujú prebúdžajúci sa život na začiatku jari. Sú symbolom života a pripomínajú aj to, že tak ako sa ich kvet udrží po celý rok, tak aj náš život má charakterizovať stabilita a jednosť. Ratolesti bahniatok posvätené na Kvetnú nedeľu sa považujú za ochranný štít pred zlom, chorobami a inými neuhmi. Bahniatka v rôznych slovenských nárečiach, nech už im hovoríme baránky, babuliatka, jahňady, birky či kozičky, súvisia s názvami mláďat rodiacich sa na jar. Ľudia si ich dávali do vázy a zastokávali za obrazy, aby dom chránili pred nebezpečným bleskom.

Zajačik

Zajačik má pravdepodobne pôvod v pohanských rituáloch oslavujúcich príchod jari (ako aj kuriatko). V dnešnej tradícii je označovaný za toho, kto počas Veľkej noci prináša vajíčka. Podľa jedného výkladu vzniklo spojenie z toho dôvodu, že zajac na jar hľadá v blízkosti ľudských obydli potravu, a keďže je plachý a stráni sa ľudí, je mu prisudzované i tajné roznášanie veľkonočných vajíčok. Dávnym zvykom bolo, že kmotrovia pozývali deti k tzv. naháňačke veľkonočného zajaca, čo znamenalo hľadanie ukrytých vajíčok v záhrade.

Korbáč

Tento známy symbol Veľkej noci má tiež pôvod v starých pohanských zvykoch. Bitie a šľahanie prútmi má priniesť zdravie, plodnosť, šťastie a hlavne odohnať zlých duchov. Tiež sa tradovalo, že hospodár má vyšibať svoju čeľaď, aby nebola lenivá. Aby prúty viac „štípali“, namáčali ich do vody. Hovorilo sa: „Čím väčší šibák, tým väčšia česť.“ Korbáč sa pletie z vrbových či brezových konárov. O jeho kvalite nerozhoduje len dĺžka, ale najmä počet „pramienkov“. Po vyšibaní nasleduje polievanie vodou. Vyšibané a poliate dievčatá z vďaka, že im šibači priniesli zdravie a šťastie, ich obdarovali nádherne zdobenými kraslicami.

Dominika Danieliková II.B

Veľká noc **Veľká noc** *je najstarším, najvýznamnejším kresťanským*

sviatkom, počas ktorého si kresťania pripomínajú umučenie, smrť a vzkriesenie Ježiša Krista. Veľkonočný, tzv. tichý týždeň trvá od Kvetnej nedele po Bielu sobotu, počas neho si cirkev pripomína dni utrpenia a smrti Ježiša Krista. Vážnosť dní nám pripomína čierne chrámové rúcho.

Kvetná nedeľa (v tomto roku 1. apríl)

Kvetnou nedeľou vstupujeme do veľkého týždňa. Počas Kvetnej nedele si pripomíname vstup Ježiša do Jeruzalema, aby tu oslávil veľkonočné sviatky. Slávnosť veľkonočného baránka sa vtedy mohla konať jedine v Jeruzaleme - hlavnom meste židov. Zástupy nadšene vítali Ježiša a pod nohy mu hádzali palmové ratolesti, preto má táto nedeľa pôvodne názov Palmarum, t.j. nedeľa paliem. Pomenovanie Kvetná nedeľa pravdepodobne vzniklo u nás podľa toho, že u nás palmy nerastú a významné osobnosti sa vítajú kvetmi. Názov vznikol možno podľa toho, že tento deň patrí do skorého jarného obdobia, kedy sa objavujú prvé kvety. Na Kvetnú nedeľu, Zelený štvrtok a Veľký piatok sa na službách Božích čítajú a spievajú pašie.

Zelený štvrtok (v tomto roku 5. apríl)

Pomenovaný je pravdepodobne podľa zelene v Getsemanskej záhrade, kde sa Ježiš modlil a bol zatknutý rímskymi vojakmi. Hlavným dôvodom svätenia tohto dňa je ustanovenie Večere Pánovej Ježišom Kristom.

Veľký piatok (v tomto roku 6. apríl)

Kresťania si na Veľký piatok pripomínajú smrť Ježiša Krista na kríži. Evanjelici ho považujú za najvýznamnejší sviatok, pretože Syn Boží dokončil dielo vykúpenia sveta. Ježiš Kristus bol ukrižovaný na vrchu Golgota na rozkaz cisára Tibéria a neslávne známeho Piláta Pontského (ktorý si nad Ježišovou smrťou „umyl ruky“, t.j. zmyl vinu a presunul ju na iných). V rímskokatolíckych chrámoch sa v tento deň neslúži omša, oltáre sú bez chrámového rúcha, bez kríža aj svietnikov. Na niektorých miestach sa nezvoní, len rapká od štvrtku do soboty večera. Na evanjelických službách Božích sa čítajú a spievajú pašie, slúži sa Večera Pánova. Zachováva sa pôst, nejedáva sa mäso!

Biela sobota (v tomto roku 7.apríl)

Ježiš bol pochovaný do hrobu. V sobotu sa v chrámoch nekonajú služby Božie. Len večer bývajú v niektorých cirkevných zboroch služby Božie, ktoré sa začínajú v pôstnom duchu a končia sa už radosťou z Pánovho vzkriesenia. Sobota je prípravným dňom pred veľkonočnými sviatkami. Katolícka cirkev slávi vigíliu už ako radostnú slávnosť vzkriesenia a znovu sa rozozvučia zvony, ktoré od štvrtku večera nezvonili.

Veľkonočná nedeľa (v tomto roku 8. apríl)

Každý rok na jar sa odohráva zápas života so smrťou. Zo zamrznutej zeme vyrastá tráva, rozkvitá zasnežená lúka, na zamrznutom strome vypučia listy... Raz na jar pred 2000 rokmi na Veľkú noc sa však odohral aj iný zápas so smrťou. Veľká noc nie je len sviatkom jari. Ježiš Kristus, ktorý bol mŕtvy, prekonal smrť a vstal k novému životu. Nezostal v hrobe, pretože ho Boh vzkriesil. Po jeho smrti ho stovky ľudí opäť videli živého. Mnohí s ním hovorili, dotýkali sa ho, a dokonca s ním jedli a pili. Ježiš Kristus nebol obyčajným človekom, ale bol Božím Synom

Viktória Hankócyová, II. B

Veľká noc u našich profesorov

Veľká noc už klope na dvere...

V predchádzajúcich článkoch ste sa mohli dozvedieť, aké veľkonočné symboly preferujeme aj to, kto a čo je „nosiťom“ sviatku Veľká noc.

A čo tak chvíľka na oddych! Časopis EKO bol zvedavý, ako prežívajú Veľkú noc naši profesori. Ohotne sa nechali vyspovedať triedne profesorky II.B, III.CR a zastupujúca triedna profesorka III.C. A ako to dopadlo, sa dočítate v nasledujúcich riadkoch.

Ako prvá bola vyspovedaná „veľkonočnými otázkami“ pani profesorka Mgr. Anna Gáliková (triedna II.B)

Pani profesorka, zaujímalo by nás, ako prežívate Veľkú noc a aké tradičné zvyky máte!

Veľká noc predstavuje nielen cirkevný sviatok spojený s oslavou ukrižovania a zmŕtvychvstania Ježiša Krista, ale i oživenie prírody. Je to čas, keď sa tráva zelenie, vtáčiky štebocú, potôčik žblnkoce... A ako my „doma“ prežívame Veľkú noc? Na začiatok môžem povedať, že u nás nie je šibačka, ale „šľahačka“. Keď bol syn malý, na Veľkonočný pondelok sme sa poriadne prichystali, nemohol chýbať korbáč z čerstvých vrbových prútov, baránok s cukrovou polevou, stratené kura, ručne vyrobené slamené i látkové vajíčka či rôzne postavičky z vajíčok... Veľmi som sa v tom vyžívala. Keď už bolo všetko prichystané, mohlo sa začať šibať i polievať! Dokonca sme synovi na korbáč priviazali stužky rôznych farieb a za vyšibanie bol obdarovaný kindervajíčkom. Čo sa týka šibania, každé dievča by malo byť vyšibané. Ved' šibanie prináša dievčatám šťastie a zdravie. A čo dnes? S pani profesorkou sme sa zhodli na názore: „Keď deti vyrastú, Veľká noc zostane sviatkom, ale už to nie to „pravé orechové“.

Pani profesorka, dovoľte, aby som sa vám veľmi pekne poďakovala za rozhovor a zároveň Vám chcem popriať krásne veľkonočné sviatky.

Denisa Morávková, II.B

Ďalšou pani profesorkou, ktorej sa EKO spýtalo na Veľkú noc, je zastupujúca triedna profesorka III.C - PaedDr. Jana Pekarová.

Pani profesorky sa Evka Chocholáčková (z III.C) opýtala...

Pani profesorka, ako oslavujete Veľkú noc?

Veľkú noc oslavujem najmä tak, že oddychujem, venujem sa mojim deťom. U nás je zvykom, že sa vtedy všetci príbuzní navštevujeme. Pokiaľ je pekné počasie, ideme na vychádzku alebo len tak sme vonku na dvore.

Prezradíte nám, ktoré zvyky počas Veľkej noci dodrżujete?

Maľujeme a farbíme vajíčka, vyzdobíme si dom veľkonočnými ozdobami - vajíčka, kuriatka, zlatý dážd'. Cez Veľkonočný pondelok k nám chodia chlapi a chlapi vyšibať dievčence (sú to najmä príbuzní).

Eva Chocholáčková, III.CR

Ešte jednej pani profesorky sa náš časopis EKO spýtal čo-to o veľkonočných sviatkoch.

Na rad prišla pani profesorka Mgr. Viera Medňanská, ktorá je triednou učiteľkou III.CR.

Pani profesorka, ako prežívate sviatky jari?

V posledných rokoch sa snažím vycestovať mimo Senice. Ak je pekné počasie, absolvujem vychádzky do prírody. Posedíme a pohovárime sa s rodinou a priateľmi. Častokrát „doháňam“ práce, ktoré som nestihla urobiť v predchádzajúcom období.

Dodrżujete nejaké zvláštne veľkonočné zvyky?

Maľujem vajíčka – z odvaru z cibulových šúp, pričom sú zabalené tak, aby sa nezafarbila časť, kde je prichytený lístok petržlenu alebo inej rastlinky.

Keď povieme slová Veľká noc, akú predstavu vo Vás vyvolávajú?

Zlatý dážd', slnko, voľné dni.

Všetkým pani profesorkám ďakujeme za ochotu!

EKO

Vedeli ste, že?

A je tu marec, mesiac knihy!

Kniha – bola s nami, je s nami

a všetci veríme, že bude s nami i nad'alej. Akurát je tu otázka... Akú podobu bude mať kniha budúcnosti – tradičnú papierovú...? Alebo prežije v podobe tzv. e-čítania?

Najstaršia kniha na svete má šesť strán a jej vek sa odhaduje na dva a pol tisíc rokov... Je napísaná v jazyku starých Etruskov a viazaná v 24-krátovom zlate. Kniha bola nájdená v Bulharsku

Najväčšia kniha na svete váži vyše tony a prelistovať si ju patrí do kategórie „skupinových aktivít“. Je 3,85 metra široká, 2,77 metra vysoká. Je obrazovou publikáciou o Bejrúte.

Najmenšia kniha na svete sa volá Das kleinste Buch der Welt (Najmenšia kniha sveta) s rozmermi 3,5 x 3,5 milimetra. Je viazaná ručne do koženého obalu zdobeného zlatými ornamentmi. Stojí 24 € a v cene je i špeciálna lupa, ňou je možné si dielo prečítať.

Najrozsiahljšia kniha na svete je známa ako Jung-le Ta-tien. Jej vznik nariadil čínsky cisár Jung-le, štyri roky sa na jej písaní a výskume sa zúčastňovali tisíce učencov. Obsahovala 22 397 kapitol, ktoré boli zviazané v 11 095 zväzkoch a mala 370 miliónov čínskych znakov.

Najdrahšia slovenská kniha vyšla v počte 500 kusov. Vďaka nej sa stalo Slovensko po Nemecku, Chorvátsku a Slovinsku štvrtou krajinou, ktorá má vlastné vydanie ručne viazanej Biblie. Cena zlatej Biblie bola 1 600 €. Prečo? Vo vysokej cene sa odrazili vzácne ilustrácie z Rakúskej národnej knižnice. Hodnotná je tiež červená kožená väzba, pozlátené prvky i to, že išlo o limitovanú edíciu (len 500 kusov).

Najväčšia kniha (neknih) na svete má 730 listov z mramoru, do ktorých je vytesaných 1460 strán Budhových učení. Obrovské kamenné dosky sa nachádzajú v budhistickom komplexe Kuthodaw na úpätí pohoria Mandalay v Mjanmarsku.

Najdrahšia tlačená kniha sveta – to je výtlačok knihy Johna Jamesa Audubona Atlas vtákov, ktorý sa roku 2000 predal za takmer 4,4 milióna libier (5 200 360 €). Kniha je 102 centimetrov vysoká a 74 centimetrov široká. Zobrazuje vtáky v životnej veľkosti v ich prirodzenom prostredí. Na každej strane je vyobrazená detailná ručne maľovaná rytina iného druhu. V knihe je spolu 435 obrázkov, no zachovalo sa z nej len 120 výtlačkov. Super, nie?

zdroj: „všemocný“ internet

spracovala Dominika Uhrincová, III. C

Literárno-hudobný večer v DAV-e

V polovici januára som si na stránke Stonožky všimla zaujímavý odkaz. Literárno-hudobný večer v DAV-e. Príjemné posedenie pri hudbe a čaji spojené s autorským čítaním a účasťou známej regionálnej autorky Zdenky Lacikovej.

No, vyzerá to zaujímavo, pomyslela som si. Pri predstave, že by som ja sama mala čítať niečo zo svojej tvorby, navyše pred spisovateľkou, mi behali po chrbte zimomriavky.

O to väčšie prekvapenie ma čakalo na druhý deň v škole, keď ma moja spolužiačka Dominika Klenová na túto akciu pozvala.

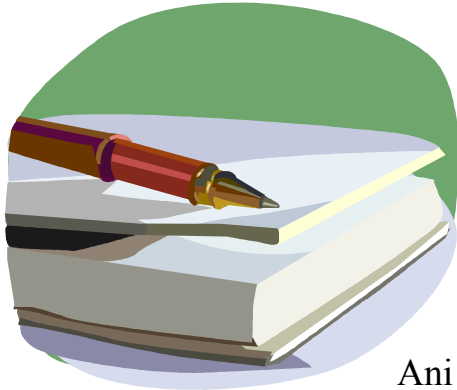
„Neboj, Evi, ak nebudeš chcieť, môžem to prečítať za teba. Určite o tom popremýšľaj,“ povedala a podala mi pozvánku.

Iste, popremýšľam o tom, veď mám na to ešte dva týždne. Deň D sa však rýchlo blížil a ja som sa (i napriek vedomiu, že nebudem musieť nahlas čítať) stále obávala. Samozrejme, podobná príležitosť prezentovať svoju tvorbu sa nenaskytne každý deň, ale čo ak mi povedia, že mi písanie vôbec nejde?

Moja zvedavosť nakoniec zvíťazila nad strachom. V piatok 27. januára 2012 som sa poobede vybrala do DAV-u. Napätie vo mne každou minútou rástlo. Okrem toho som sa dozvedela, že nedorazí len jedna spisovateľka, ale hneď dve. Takže kritika bude dvojnásobná, pomyslela som si...

Sála v DAV-e sa postupne zaplňala. Konečne prišli i obe literátky, Zdenka Laciková a Elena Káľková. Bola som veľmi príjemne prekvapená, pretože obidve od začiatku pôsobili veľmi milo a prirodzene. Literárny večer sa mohol začať...

V tom čase som už bola vystresovaná na maximum, vedela som totiž, že môj príbeh „pôjde“ ako prvý. Počas celej úvodnej piesne, som očami hypnotizovala chlapcov pri gitarách, aby hrali aspoň o päť minút dlhšie. Ich vystúpenie trvalo celú večnosť...

Na moje počudovanie, všetka tréma opadla, keď Dominika začala čítať moju ukážku. Úplne som sa započúvala do jej prejavu! Takmer som pozabudla, že ide o moje vlastné dielo.

Ani obávaná literárna kritika nakoniec nebola taká zlá. Pani spisovateľky boli veľmi príjemné! Samozrejme, keď bolo treba, vytkli i nejakú chybičku.

Teraz už zo mňa strach celkom vyprchal a pokojne som si mohla užívať hudobné vystúpenia a ukážky ostatných odvážlivcov, ktorí sa odhodlali ich takýmto spôsobom ukázať. Hoci bolo každé dielo úplne iné, všetky boli zaujímavé. Silným zážitkom bol i prednes dievčat zo študentského parlamentu, ktorým chcem týmito riadkami poďakovať za ich ochotu, s ktorou nám - menej odvážnym - naše diela predčítavali.

Samozrejme, veľká vďaka patrí i organizátorom tejto udalosti - CVČ Stonožka v Senici, vďaka ktorým sa táto zaujímavá udalosť mohla uskutočniť a v neposlednom rade i pani spisovateľkám - za prijatie pozvania a rady, ktoré nám dali.

Pevne verím, že v blízkej budúcnosti sa bude podobných podujatí pre nás, nádejných autorov, v našom meste organizovať viac. Ak aj vy patríte k nim, neváhajte a pridajte sa, určite to stojí za to.

Eva Chocholáčková, III.C

P.S. Evkinu prozaickú tvorbu si môžete prečítať na nasledujúcich stranách!

Rozhovor s dažďovou kvapkou

Celý televízny štáb je pripravený na akciu.

„O tri štart! Začíname!“

Kamery na režisérov pokyn začínajú bežať. Na pľaci stojí mladá moderátorka Uršul'a Neuveriteľná a na sebe má krikľavozelený pršiplášť. V jednej ruke zvierá obrovitánsky priesvitný dáždňik a v druhej mikrofón. Neustále sa široko usmieva.

„Dobrý večer, milí diváci,“ pozdraví ako vždy svojim tenkým, až mierne piskľavým hlasom, „som Uršul'a Neuveriteľná a vítam vás pri dnešnom vydaní našej pravidelnej relácie Prekvapivé rozhovory. Tak ako vraví naše motto: I tentoraz môžete očakávať rozhovor, aký by ste nikdy nečakali.“

Na chvíľku sa významne odmlčí.

Kamera ju zoberie z druhého uhla, aby bolo lepšie vidieť dáždňik.

„Ako ste si možno všimli, dnes prší. A práve vďaka tomu môžeme uskutočniť tento neuveriteľný exkluzívny rozhovor, aký zaručene nikde inde nevidíte. Naším hosťom dnes bude dažďová kvapka!“

Detail na dáždňik. Jedna z kvapiek na ňom sa pomaly skotúľa a padne moderátorke rovno na ruku.

„Vítam vás v našej relácii, milá dažďová kvapka! Je pre nás veľkým potešením, že ste prijali naše pozvanie,“ privíta Uršul'a kvapku a priloží mikrofón, čo najbližšie k svojej ľavej ruke, aby bolo počuť jej odpoveď.

„Ďakujem. Pre mňa to bola, samozrejme, veľká česť, že ste sa rozhodli spraviť so mnou rozhovor. Za všetky tie tisícročia ešte nikto nerobil rozhovor s vodou,“ dojata hovorí kvapôčka. Má prijemný tichý hlások, je až na neuverenie, ako dobre ovláda ľudskú reč.

Moderátorka sa rozpačito zasmieje: „Samozrejme, práve preto sme úplne prvou reláciou v histórii, ktorá odvysielala podobný rozhovor. Ale mohli by ste, pani dažďová kvapka, prosím, prezradiť našim divákovi, aký je život dažďovej kvapky? Nie je nudný?“

„Ale kdeže, vonkoncom nie, práveže je veľmi zaujímavý. Viete, nie som len dažďovou kvapkou, mávam aj mnoho iných podôb.“

„Naozaj?“

„Samozrejme, nikdy ste nepočuli o kolobehu vody?“

Uršul'a Neuveriteľná sa opäť rozpačito zachichoce a ruku si priloží k ústam: „No, myslím, že bude lepšie, ak nám ho v skratke priblížite.“

Kvapka jej sklzne po ruke ešte trochu bližšie k mikrofónu. „Ako by som vám to vysvetlila? Momentálne, ako vidíte, mám túto podobu. Ale len malú chvíľku pred začatím nášho rozhovoru som spadla z tamtoho obrovitánskeho oblaku rovno nad vami.“ Jeden z kameramanov naň na príkaz režiséra zamieri: „Áno, presne toho.“

„Plavili sme sa na ňom už niekoľko dní smerom od Atlantiku. Našťastie sme mali priaznivý vietor, preto dnes môžem byť práve tu. Od vetra veľa záleží, niekedy vás dokáže zaviať poriadne ďaleko, už som bola vďaka nemu na tých najrozmanitejších miestach, ...“

Moderátorka ju preruší: „To muselo byť dozaista zaujímavé, ale ako ste sa to toho oblaku, prosím vás, dostali?“

„No, ako, ako asi? Z oceánu predsa, vyparila som sa. Viete, more mám veľmi rada. Je také obrovitánske a rozľahlé, ste v ňom úplne slobodná. A tie rozmanité živočíchy, ktoré tam žijú. Vždy ma očaria. Naposledy, keď som tam bola, viete, než som sa vyparila do oblaku, jedno malé dieťa ma nabralo do svojho vedierka spolu s hviezdou, čo našlo. Bolo to tak úžasné, keď ma nieslo po pláži a ja som sa kymácala z boka na bok, hore-dole, ako za búrky na mori,

ale v menšom, pravdaže. No, a potom zasvietilo slnko a ja som sa vyparila... Zrazu som sa len cítila úplne bezváhová a to som sa už vznášala hore k oblaku.“

„To muselo byť čarovné...“ prikyvovala s nemým úžasom Uršuľa. „Čo je podľa vás úplne naj na tom, že ste kvapkou vody?“

„Úplne naj? To neviem presne povedať, je veľa skvelých vecí, keď ste voda, ale naozaj rada mám zimu. Keď sa premením na snehovú vločku, je to úplne iný pocit. Ste úplne ľahkou, akoby ste tancovali vo vzduchu a až dopadnete na zem, zostanete na jednom mieste možno aj celé týždne. A možno si deti z vašej kôpky snehu urobia guľu a z nej snehuliaka. Raz ma dokonca zapojili do jednej hry, keď sa snehovými guľami obhadzovali, ako sa len volala...“

„Guľovačka?“

„Áno, myslím, že tak. To som lietala z jednej strany na druhú až do večera. Smola, že som sa hneď na druhý deň roztopila a vyparila znova do oblakov,“ dodá smutne.

„Na záver, keďže máme už iba málo času, mohli by ste nám ešte povedať, čo máte v plánoch v najbližšej dobe?“

„V najbližšej dobe plánujem vsiaknuť do pôdy. Potom sa už uvidí, čo ďalej. Buď sa dostanem do podzemnej vody a odtiaľ možno vyjdem nejakým potôčikom až na povrch a znova do mora. Alebo možno budem zdrojom výživy pre nejakú rastlinku. Uvidíme, v živote nikdy neviete, kam vás to tentoraz zavedie,“ zakončila svoj prehovor kvapka.

Moderátorka jej stihne poďakovať a kvapôčka už padá do kaluže, medzi ostatné svoje sestry. Celý štáb to v napätí sleduje, diváci pri obrazovkách majú možnosť vidieť spomalený záber. Až teraz si viacerí z nich uvedomujú, že prestalo pršať. Slnko vykuklo spoza mračien a Uršuľa Neuveriteľná skladá svoj gýčový dáždňik v štýle hollywoodskych hviezd.

„Tak vidíte, milí diváci, i dnes sme vám priniesli exkluzívny rozhovor, odhaľujúci jeden z mnohých dramatických príbehov odohrávajúcich sa dennodenne okolo nás. Nezabudnite naše heslo je: Očakávajte i neočakávateľné. Moje meno je Uršuľa Neuveriteľná a teším sa na ďalšie stretnutie s vami.“

Ešte raz za zazubí do kamery, kým réžia pustí titulky. A pod jej nohami sa práve teraz začína ďalšia etapa cesty pre jednu z mnohých dažďových kvapiek.

Eva Chocholáčková III. C

Vlastná tvorba

...opäť sa začítajte do tvorby našich spolužiakov.

Dalibora z I.CR už poznáte. Veľký priestor na básnickú prezentáciu dostala tentoraz Dominika z III.C.

ZROD A TMA

*Otvoriť oči, úsmev mať,
pozrieť sa von a vidieť tvár.
Otvoriť oči, úsmev dať,
myslieť na svet, to je dar.*

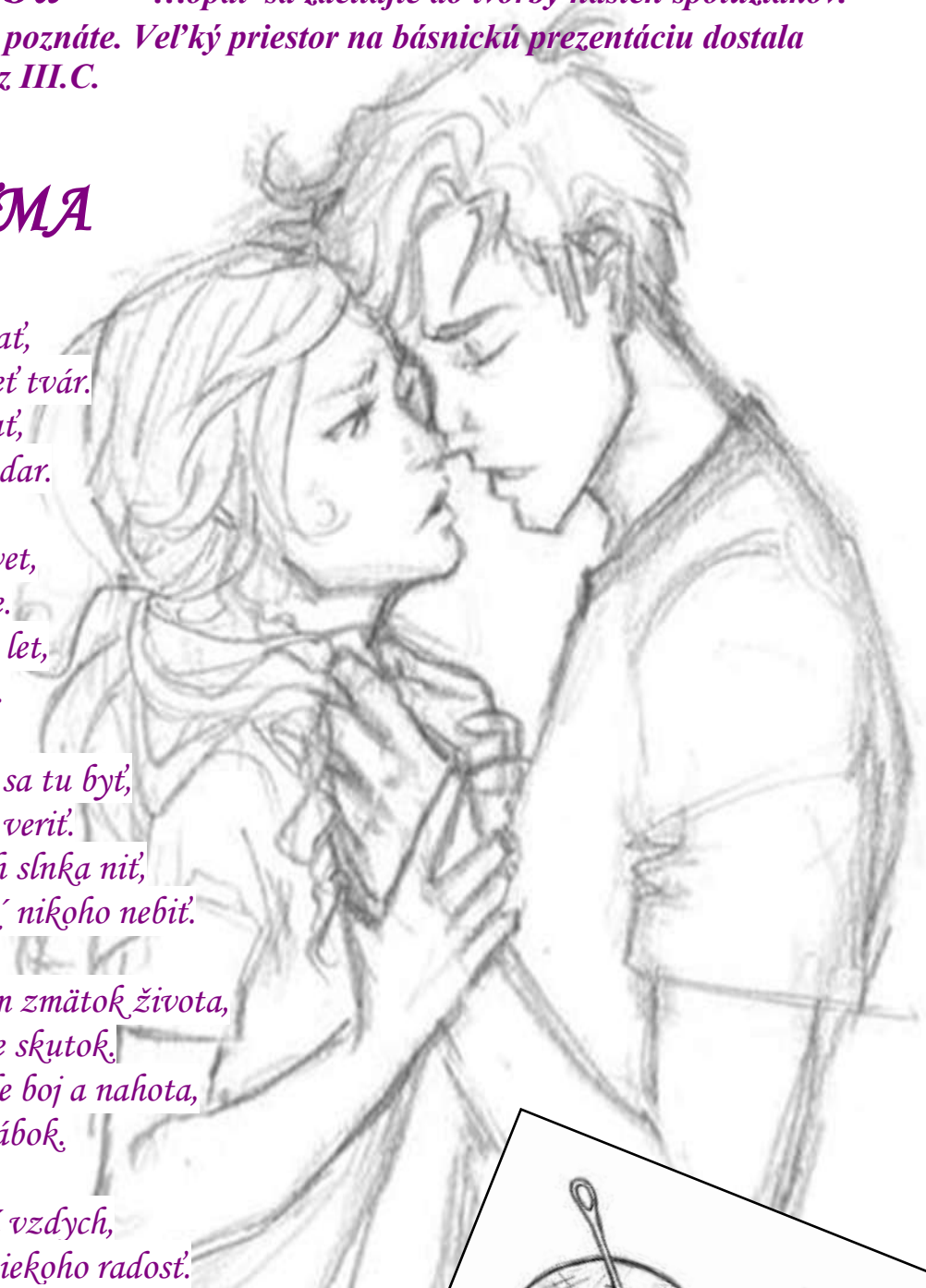
*Otvorím oči, vidím svet,
plná krása v očiach je.
Otvorím oči, poznám let,
moja myseľ o tom vie.*

*Otváram oči, snažím sa tu byť,
myslieť na druhých a veriť.
Otváram oči, v očiach slnka niť,
myslieť na seba a nik' nikoho nebiť.*

*Otvoril som oči, vidím zmätok života,
všade múdrosť len nie skutok,
Otvoril som oči, všade boj a nahota,
svet života malých bábok,*

*Zatvoriť oči pre niečí vzdych,
pre niekoho lásku a niekoho radosť.
Zatvoriť oči pre posledný dych,
pre niekoho vrásku a niekoho mladosť.*

Dalibor Rampáček, I. CR

Der Traum

*Jeden Tag pro Woche,
sehe ich die Morde,
es ist jeder Traum,
er bleibt im geschlossenen Raum.*

*Und wir sollen daneben,
den Kiel abnehmen,
unsere Ziele machen wir zusammen,
um gegen Angst zu gewinnen.*

Dominika, III. C

Neduhy spoločnosti

Čierne drápy z podzemia ovládajú mysle Adamovho potomka,

berú mu dôstojnosť i racionálne myslenie.

Majú rôznu podobu:

či už sú stelesnené chamtivosťou, závidením,

závislosťou či rozkrádaním cudzieho majetku.

Keď sa raz o človeka zavadia,

tak tieto pijavice len horko ťažko dostane z vedomia.

Zbaví sa ich len uvedomením svojich činov,

no zaslepenosť riadi jeho um,

ktorá sa nechce zbaviť vlády nad ním.

Vyslobodenie prichádza veľmi zriedkavo,

čo má záporný vplyv na hodnotenie človeka celkovo.

Zlé sily si z neho odkrajujú kúsok po kúsku každý deň,

až zostane z neho kostra len.

Dominika, III. C

Sekunda za sekundou

Sekunda za sekundou

Uberajú mi mladosť,

Ja na teba čakám

A mám o teba starosť.

Zočím tvoju krásnu tvár,

Oslnivý úsmev na nej máš,

Krásnymi parkami prechádzame,

Ruka v ruke prežívame.

Rozprávame vlastné rozprávky,

Kolíšeme sa v objatí.

Tento vzájomný pohľad odveký,

Znamená, že budeme spolu už naveky .

Dominika, III. C

Bez názvu...

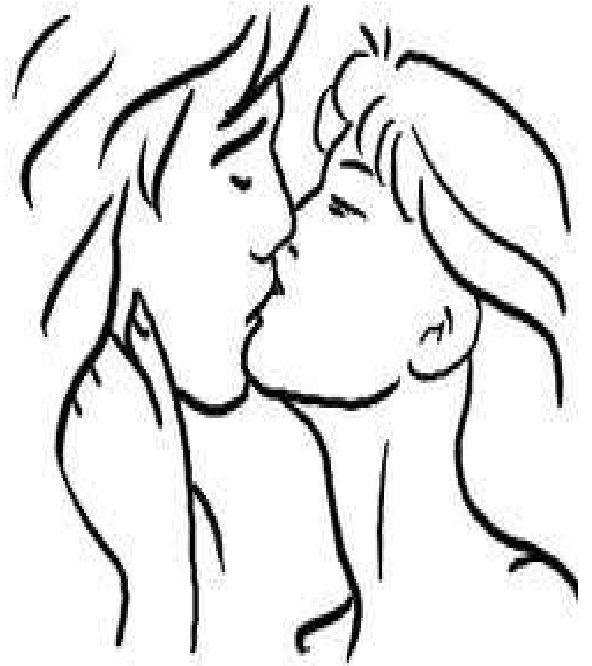

Ťažký krok chlapca,
Kto ho pozná vie,
Že neľahký boj ho čaká,
O jej priazeň nezanevrie.

Diaľka sa stáva stratenou,
S kúsok po kúsku narastajúcou obavou,
Pripravené slová strácali na význame,
Len čo zočil jej oči krásne.

Stojí pred ňou a nevie čo skôr,
V hlave tisíc myšlienok preletí mu sekundou,
Nechce to mýlkou pokaziť,
A tým ju i navždy stratiť.

Už ho vravnosť opúšťa,
Keď pristúpi k nemu jeho dievčina,
Rýchlym gestom plným citu,
Mu vráti v živote blahobytu.

Dominika, III. C

Lakomec

O tom, že peniaze sú ako oheň - dobrý sluha, ale zlý pán, sa presvedčili 8. februára študenti I. C spolu so študentmi III. CR a II. B, ktorí si chladný zimný večer spríjemnili návštevou SND v Bratislave.

Všetci sme sa nemohli dočkať jednej z najslávnejších francúzskych komédií LAKOMEČ.

V roku 1668 napísal francúzsky dramatik a herec **Jean Baptiste Poquelin** zvaný **Molière** komédiu **Lakomec** s nehrdinským hrdinom Harpagonom. My sme si Lakomca vychutnali v hlavnej úlohe s Mariánom Labudom mladším.

Harpagon je človek chorobne závislý na peniazoch, sebecký lakomec, ktorý pre peniaze obetuje i vzťahy s najbližšími. Svoje deti núti uzatvárať finančne výhodné manželstvá. Pre syna vybral bohatú vdovu, a to i napriek tomu, že neborák Kleant miluje krásnu a mladú Marianu (o ktorú však má záujem aj sám Harpagon). Dcére Elize zase našiel zámožného starca. K šialenstvu ho privádza strata dukátov, ktoré mu ukradol sluha, aby pomohol Kleantovi, jeho synovi. Harpagon zúrivo pátra a podozrieva každého vo svojom okolí. Po odhalení sa výmenou za peniaze vzdáva Mariany. Nakoniec povolí sobáše svojich detí s partnermi, ktorých si sami zvolili, ale až po tom, čo sa dozvie o ich majetnom rodinnom zázemí. Osobitne ho presvedčí fakt, že ho svadby nebudú nič stáť.

Myslím si, že hra splnila presne, to čo mala. Na tvári každého z nás vyčarovala úsmev. Spoznali sme ďalších talentovaných hercov, a hlavne sme si zase raz utvrdili, že do divadla sa oplatí ísť. ☺

Všetkým vrelo odporúčam!!!

Dominika Kolompárová, II. B

Nika Šišková

reprezentantka našej školy v aerobicu

Iste ju poznáte... Sympatická, dlhovlasá brunetka patrí k výrazným typom. My však *Niku Šiškovú*, študentku III. C, chceme predstaviť inak. Ako úspešnú športovkyňu!

EKO: Nika, dosiahla si mimoriadne úspechy v športovom aerobicu, kedy si sa mu začala venovať?

Nika: Aerobiku sa venujem od detstva približne už 10 rokov.

EKO: Čo alebo kto ťa k aerobicu priviedol?

Nika: Vďaka patrí mojej trénerke tanca Andy Jakubcovej. Aerobic môžem trénovať vo voľnom čase pod jej vedením, pretože ho v Senici predcvičuje už dlhé roky.

Foto: Nika na MS SR 2011 (v strede).

EKO: Ako prebieha súťaž v aerobiku?

Nika: Súťaž je v každom meste iná. Na Majstrovstvách Slovenska 2012 v Bratislave prebiehala v štyroch kolách a každé trvalo 50 minút. Absolvovala som všetky štyri kolá - dance mix, street aerobik, tae-bo a v závere zumbu. Účasť bola okolo 80 študentov stredných škôl.

EKO: Venuješ sa i iným športom?

Nika: Tancujem v tanečnej skupine Sonny - už 13 rokov. Mám rada aj plávanie, občas si zájdem aj do posilňovne a tiež zabehať.

EKO: Máš nejaký športový vzor?

Nika: Nemám žiaden športový vzor.

EKO: Ďakujeme za poskytnutie rozhovoru a v mene redakčnej rady a čitateľov časopisu EKO ti želáme veľa ďalších športových úspechov.

A tu je prehľad Nikiných najväčších úspechov:

2012 – Majstrovstvá SR v aerobiku, Bratislava, 3. miesto

2011 – Majstrovstvá Trnavského samosprávneho kraja v aerobiku, Senica, 1. miesto

2003 – Okresné kolo v aerobiku, Senica, 1. miesto

Dominika Uhrincová, III. C

Ako sa plesalo

Fašiangové obdobie už tradične patrí rôznym plesom a zábavám. Ani študenti v Senici nezaháľali a už druhýkrát usporiadali svoj vlastný Študentský ples. Zúčastnili sa ho i naši študenti - obchodkári, mnohí z nich nielen ako hostia, ale aj aktívne spolupracovali na jeho organizácii. To, že zábava bola naozaj poriadna, môžete vidieť i fotkách ☺.

Zdroj fotiek: CVC Senica

Všetci sú usadení, ples sa môže

Zábava v plnom prúde...

Tešíme sa o rok!

Facebook náš každodenný alebo Naozaj je Facebook každodennou nutnosťou?

Facebook... Mám pocit, že „facebookujú“ úplne všetci...

Chceli sme to overiť, a tak sme skúsili malý prieskum medzi nami, obchodkármi.

Výskumnou minivzorkou boli študenti I.A – bolo ich spolu 22, ktorí boli ochotní skúsiť fungovať jeden týždeň bez fenoménu F.

Čo bolo ich úlohou? Vydržať bez Facebooku čo najdlhšie... Začali sme v pondelok 13. januára 2012 a v piatok 17. januára 2012 mali áčkari oznámiť svoje výsledky. Aké boli?

- bez Facebooku som fungoval/a v pohode až do piatku: 6 študenti,
- do štvrtka vydržali bez Facebooku: 3 študenti,
- už na druhý deň (v utorok) vzdali „bezfacebookový“ týždeň až 13 študenti, čo je 59% z výskumnej vzorky.

Ďalej sme zisťovali, koľkých facebookovských priateľov majú účastníci výskumu – najvyššie číslo bolo 312. Čitateľov časopisu EKO bude iste zaujímať, aký je priemerný počet priateľov na F. – toto číslo je... 172! Hmm, čo vlastne znamená slovo priateľ? (pozn. redakcie)

A čo rodičia? Už aj oni sú na Facebooku? Áčkari nám poskytli aj tieto informácie. Teraz pozor, z nášho minivýskumu vyšlo zaujímavé číslo – na Facebooku je 54% rodičov! Zaujímavé však!

Čo sme teda zistili? Potvrdila sa nám úvodná veta – „facebookujú“ všetci! Facebook sa pre väčšinu študentov stal dennou samozrejmosťou (59%). Na Facebooku sa už realizujú aj rodičia, teda približne polovica z nich.

Poznámka – náš výskum, samozrejme, nie je reprezentatívny. Je to malé pozastavenie sa nad tým, ako do našich životov „vtrhli“ nové technológie. Zamyslime sa... Vaše EKO

Hlody

Aj vám sa už podarilo „zahviezdiť“ počas vyučovania alebo odpovede...

Tu sú naše najlepšie „hlody“, ktorých autormi sme my študenti a sem-tam i naši milí pedagógovia...

V triede počuť stále šum. Prichádza z 2. a 3. lavice. Učiteľ upozorní žiakov, aby prestali vyrušovať. Slečna sa horlivo obhajuje: „Co já... Šeci obidvá nás tu bavjá!“

Zvoní, hodina začína, do triedy vstupuje učiteľ a hneď hodnotí vydýchaný vzduch v triede: „Zase jedna trieda, ktorá sa drží hesla - A NEVYVETRÁM!“

Učiteľ: Blížia sa prázdniny, bude fašiangové obdobie... Ved' to sa ani neulejete zo školy!

Žiačka: Veru si neulejeme! *(To si teda fakt zle počula!)*

Z písomiek:

Slovenský jazyk a literatúra

Napiš privlastňovacie prídavné meno podľa vzoru matkin od slov:

a/ aktivistka – odpoveď žiaka aktivistična *(správna odpoveď aktivistkin)*

b/ sokyňa – odpoveď žiaka sokynná *(správna odpoveď sokynin)*

Napiš skloňovacie vzory:

a/ vládkyňa – odpoveď žiaka - vzor sudkyňa *(správne ulica)*

b/ príbuzná – odpoveď žiaka - vzor švagriná *(správne gazdiná)*

Skrátka – máme kreatívnych žiakov, vymysleli nové skloňovacie vzory...

Napiš genitív singuláru slova Soňa - odpoveď žiaka – od Soňi *(správne od Sone, ako od ulice), poznámka EKO: Nech žije de, te, ne, le a di, ti, ni, li!*

S kým je spätá 1. kodifikácia slovenčiny?

Odpoveď žiaka: ...s Arnoldom Bernolákom *(správne s Antonom)*.

Dejepis

Arabi vymysleli rímske číslice. *(Hmm, fakt práve Arabi? A rímske?)*

Judáš s pomocou Mohameda založili Arabskú ríšu. *(...tak to ani komentovať nebudeme...)*

Kelti nosili tepláky. *(Chcel si napísať nohavice, však?)*

Najvýznamnejším panovníkom Veľkej Moravy bol Karol IV. *(Chudák Svätopluk, zabudlo sa naňho!)*

Biológia

Učiteľ: Kde žije šimpanz?

Žiak: No u nás! Né, tu žijú gorily... *(A vraj sa mladí ľudia nezaujímajú o spoločenské dianie...)*

Žiakovo vedecké skonštatovanie: Mačka má šteňatá.

Spoločenská komunikácia

Učiteľ (vyzýva žiakov, aby sa prihlásili odpovedať): Máme dobrovoľníka?

Žiak: Tak jaa...

Učiteľ: Stihli ste si (po chorobe) dopísať učivo.

Žiak: Níee.

Učiteľ: A učili ste sa vôbec?

Žiak: Níee, ale nezdá sa mi to ťažké... *(Niet nad „zdravé“ sebavedomie!)*

Informatika:

Učiteľ: Čo je jednotkou frekvencie?

Žiak: Jeden megaherec... *(Howg, dohovoriť som!)*

Zapísalo EKO

